

[Ebba Strange]

Jeg sagde i en af mine tidligere korte bemærkninger, at hr. Ole Espersen ved lige så godt som alle vi andre, at langt de fleste af de asylansøgere, der har fået asyl i Danmark i de seneste år, har været forfulgt af andre grunde end de i konventionen omtalte. Vi ved alle sammen, at konventionen er fra 1951, og at forfølgelsesbilledet i verden har ændret sig væsentligt i de år, der er gået siden 1951. Derfor har en række lande, bl.a. de afrikanske lande, men også andre, udvidet deres beskyttelsesgrunde til at omfatte andet end konventionsgrunde. Jeg mener, det var det, vi gjorde i 1983, og det er altså det, der skal ændres nu.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Jeg er egentlig både glad over og lidt rystet over hr. Ole Espersens svar.

Det er rystende, at det skal tage 3-4 gange at få det vredet ud af herren, men når det så endelig kommer ud, siger det helt tydeligt, at det ikke er rigtigt, hvad hr. Ole Espersen har gået og fortalt dem, der ville høre på det de sidste dage. Der er alligevel ikke sikring mod, at man bliver sendt tilbage til forfølgelse. Der er sikring mod, at man bliver sendt tilbage til lande, hvor der finder bestemte former for forfølgelse sted, og det er noget andet.

Jeg synes, at det er rigtigt, som fru Ebba Strange er inde på, at vi også må have spurgt justitsministeren. Jeg har forstået, at det efterhånden er blevet mode, at man også bruger Fortrykket som udvalgsbilag, så jeg synes, vi i retsudvalget skal bede justitsministeren kommentere præcis denne bemærkning fra hr. Ole Espersen og finde ud af, om hr. Ole Espersen virkelig har ret. Hvis det er tilfældet, og det tror jeg det er, så har vi også endelig – og det er slemt nok – fået afklaret, at meningen med, at man ikke bruger de samme formuleringer, er denne, og den er krystalklar: det er, fordi hr. Ole Espersen er begyndt at sondre mellem mennesker, der er rigtigt forfulgte, og mennesker, der sådan bare er forfulgte. Men det føles på samme måde for dem, der er udsat.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg synes lige så godt, vi kan få afklaret dette punkt med det samme.

Jeg deler ganske den opfattelse, hr. Ole Espersen har givet udtryk for. Den svarer også ganske til de svar, jeg gav under et langt samråd søndag eftermiddag, dengang jeg havde lejlighed til at give udtryk for, hvornår en person befandt sig i en sådan stilling, at han trygt kunne tilbagesendes til et land. Også i den forbindelse var vi inde på denne bestemmelse.

Jeg har lidt vanskeligt ved at forstå, at dette spørgsmål så stærkt bliver taget op nu. Jeg troede egentlig, at det var ganske afklaret ved den lejlighed, hvor vi havde lang tid til at drøfte det, sidste søndag eftermiddag. Jeg har da også bemærket, at der ikke fra nogen side er stillet ændringsforslag på dette punkt.

Det, det drejer sig om, når der skal ske afvisning, er, at vi har en præcis formulering, for hr. Ole Espersen har jo ganske ret i, at ordet »forfølgelse« kan man fortolke i vidt forskellige retninger, om det er den standard, det ene eller det andet land følger, eller man skal så langt ud, som hr. Ole Espersen nævnte, at blot dette, at der er værnepligt i et land, er tilstrækkeligt til, at man ikke skulle kunne foretage en afvisning. Sådan kan det selvfølgelig ikke være. Vi er nødsaget til at have en præcis formulering, og det er der i dette lovforslag.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Hr. Ole Espersen for en kort bemærkning, og jeg vil gerne, at vi så prøver at komme tilbage til talerrækken.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Jeg synes, at hr. Tinnings bemærkning til sidst var lovlig flot: forfølgelse føles ens. Der er dog vel forskel på de forskellige typer af forfølgelse. Der er vel forskel på, om man skal idømmes 2 måneders hæfte for ikke at ville aftjene sin værnepligt, eller 5 måneder, som man bliver det i Norge, tror jeg det er, eller om det drejer sig om de forfølgelser, folk er udsat for i Iran. Jeg synes, det er for flot, hr. Tinning, at lade, som om det drejer sig om præcis det samme, og at der så skal gælde præcis de samme regler. Det lyder sødt, men det er ikke særlig overbevisende.

Så vil jeg tillade mig at stille et spørgsmål til fru Ebba Strange, nu er jeg jo blevet stillet spørgsmål nogle gange.